

'מדוע אדום ללבושך'

משא מיוחד מאת רבינו רבי שאול אלתר מגור שליט"א

בעקבות המאורעות בארה"ק – ב' חשוון תשפ"ד

תמלול חופשי מההקלטה ללא עריכה

זעקת כנסת ישראל על שפך הדם

יש דברים שאין לנו את העוז להגיד אותם, אנחנו רק יכולים לספר סיפור שיבטא אותם - לפני קרוב למאה שנה, בעת הפרעות בחברון בשנת תרפ"ט, היה אחר כך הספד בהרבה מקומות, היה הספד בעיר קראלי, ורב העיר ר' שאול בראך הרב של קראלי אמר בהספד שלו: מובא במדרש שהרבנו של עולם לוקח את הדם של הנרצחים על קידוש ה' וצובע עם זה את המלבוש שלו, כביכול שיש מלבוש, קרא הרב מקראלי בשאגה "רבנו של עולם עשית לך בגד חדש מהדם שלנו...", אנחנו לא יכולים להגיד כאלה דברים אבל אנחנו יכולים לספר את הסיפור הזה. ואדם יחיד לא יכול לשאול שאלות, אבל כנסת ישראל יש לך את הזכות לשאול, כמו שהפסוק אומר 'מדוע אדום ללבושך'? רבנו של עולם, למה כל כך הרבה דמים צבעו את המלבוש שלך?

ואת התשובה אומר הנביא, יהודים שאלו בגלות בבל את ישעיה הנביא, 'רבינו ישעיה מה יוצא לנו מתוך הגלות הזאת', כך כתוב בירושלמי, אמר להם הנביא המתין ואשאל את הרבנו של עולם. לכאורה לא מובן מהי השאלה מה יוצא מהגלות - הרי יהיה גאולה בסוף, את זה הנביא צריך לשאול את הרבנו של עולם? אלא, שהם שאלו נכון, אמנם תהיה גאולה, אבל החושך כל כך גדול, ההסתר כל כך גדול, מה יוצא מהחושך הזה, מה יוצא מההסתרות האלה, מה יוצא מכל המצב הזה. אומר להם הנביא מהחושך תלמדו על האור, 'אתא בוקר אמר שומר', הרבש"ע שומר עליכם, משגיח עליכם, גם עכשיו, 'אמר שומר אתא בוקר', מהעוצמה של החושך תראו כמה אור העתידי שצריך להגיע. אתא בוקר כתוב בארמית 'אתא', בשפה שלכם, אתם עכשיו בגלות בבל אתם עכשיו מדברים ארמית, בשפה הזאת, בשפתכם, במה שאתם מבינים, תבינו שיש שומר ויש בוקר שצריך להגיע.

לחיות אמונה ובטחון בזמני מבחן ומאורעות מטלטלים

אמונה לא רק על מה שהיה, אמונה זה גם כשאדם מלא עם דאגות, מה יהיה, מההווה מהעתידי מה יהיה. יש אדם שאצלו האמונה נמצאת ב"בדיעבד" עם כלי הפסח, כשהוא צריך אותם הוא מוריד אותם, אולי זה טוב לשיגרה, אבל כשרואים כשקורים אירועים מטלטלים באמת, אז אדם לא **מדבר** אמונה אלא אז אדם **חי** אמונה, צריך להרגיש את האמונה בכל הוייתו, זה סיפור אחר. אבל דווקא בהזדמנות כזאת שזה **הטסט** של האמונה לא התיאוריה, אדם יכול להתחזק ולהפנים ולדעת שסך הכל הרבנו של עולם הוא זה שמשגיח עליו ועושה את כל הדברים.

השפת אמת שואל בתהלים, יש פסוק 'רבים מכאובים לרשע והבוטח בה' חסד יסובבנו', לכאורה יש שתי חלקים בפסוק, לרשע יש מכאובים ולבוטח בה' סובבים אותו מקיפים אותו חסדים, שואל השפת אמת, מהטעמים של הפסוק, שטעמי המקרא שמחלקים את הפסוק מחלקים אותו אחרת, טעמי המקרא של תהלים (שהם אחרת מאתנחתא של התורה) אומרים כך 'רבים מכאובים לרשע והבוטח בה', (ואז יש טעם של אתנחתא) "חסד יסובבנו". למה כללו את הצדיק והבוטח ביחד? אומר השפת אמת גם לבוטח בה' יש לפעמים מכאובים, יש הסתרים, יש צרות, אבל אצלו זה רק מפתח אצלו את ההרגשה שהרבנו של עולם מסביבו, והוא באמת מעורר חסד, הוא באמת מביא חסד על ידי זה.

הגמרא אומרת בשבת, אם יש אגוז בכלי קטן והכלי מיטלטל בים - האגוז נח או מטוטלטל? זו לכאורה שאלה בתורת היחסיות, אפשר להסתכל על האגוז ביחס לכלי - הוא נח, אפשר להסתכל ביחס לים - האגוז מיטלטל, לאגוז אין רגשות, זה רק שאלה מה שיש שם שאלה הלכתית בגמרא, אבל אנחנו בעצם, מה שאנחנו דימינו שאנו נמצאים בכלי ואנחנו נחים אנחנו בעצם מיטלטלים בים סוער, וזו השאלה שאדם שואל את עצמו מה יהיה, אבל זה מה שהרבנו של עולם רוצה, שתרגיש שאתה לא מונח באיזה מקום, אתה לא שולט במצב, אתה צריך להרגיש להיכנע לרצונו, אנחנו הרי רואים אפילו אם השומר מצליח לשמור כתוב 'דבר אמת' - להצטרפות לקבלת הנעשה הנשמע והנראה בקהילת רבינו ראש הישיבה מגור שליט"א:

de422144@gmail.com

בפסוק 'שוא', 'אם ה' לא ישמור עיר, שווא שוקד שומר', בוודאי כשהשומר לא שמר אז מבינים שיש מישהו שכן שומר וכן מכין וכן משגיח, ואם יש לנו הרגשה שאנחנו שולטים במצב – הרי שהרבונו של עולם רוצה בדיוק את ההיפך, אתם לא שולטים, אתם נכנעים לרצון שלי, מקבלים את מה שאני רוצה.

סיפרתי כבר פעם, אבא זכרוננו לברכה אמר לי שבעת מצבים קשים פרטיים אישיים שהיו לו בחיים, הוא היה לומד ספר קהלת והוא היה מוצא מזה חזק. בהתחלה זה הפליא אותי, ספר קהלת מסוגל אולי אפילו להביא את האדם חלילה לעצבות, אולי למרה שחורה, הוא מתאר כמה האדם הוא בורג קטן וכמה הוא אפסי וכמה הוא שום דבר, כשבגדתי יותר הבנתי את זה, כשאדם רוצה לראות את עצמו במרכז ההוייה מה אתי ומה אני יש לו באמת בעיות לפעמים, מהסובב מהעיתידות מה יקרה בפרט במצבים של משברים, 'כל משברך וגליך עלי עברו', אבל כשאדם יודע שהרבונו של עולם במרכז ההוייה והוא סך הכל שליח שלו והרבונו של עולם מאמין בו ונותן לו כל יום נשמה מחדש, ויש לו תפקיד ויש לו שליחות, הוא שליח של המלך למעלה יתברך שמו, פחות מטריד אותו מעצמו, הוא מבין שהוא חלק ממערכת, מערכת גדולה והוא בורג קטן, לבורג אין בעיה הוא יודע שהוא מנוהל, העסק מנוהל טוב. גם היום ובכל מצב שומר ישראל לא ינום ולא יישן, שומרים בשר ודם אולי שומרים ואולי הם מעלימים עין, אבל הרבונו של עולם לא ינום ולא יישן, הוא נמצא והוא שומר והוא משגיח, אנחנו צריכים לחזק את ההרגשה בפנים שאנחנו בעצם שליחים שלו, שיש לנו שליחות בעולם, צריכים להשתדל לעשות את השליחות טוב, אבל בכל מקרה הוא נותן בנו אימון כל יום מחדש, נותן לנו את הנשמה, נותן לנו את החיים, והוא ינהל אותנו. השפת אמת אומר שהחן של יוסף הצדיק מהשמים היה כי הוא נכנע לרצון הבורא, להימכר למצרים – אז הוא הולך למצרים, לבית הסוהר – אז הוא בבית הסוהר, להיות משנה למלך – אז הוא משנה למלך, היום קוראים לזה "לזרום", הוא זרם עם הבורא, הוא אמר רבונו של עולם אתה מנהל אותי טוב, 'גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי'.

להישאר רגוע ובישוב הדעת בזמני פחד ובהלה

ולא לאבד את יישוב הדעת, הקו'ניצער מגיד בעבודת ישראל בפרשה שעברה כותב, הרבונו של עולם גזר על הרוצח קין להיות נע ונד, מה זה נע ונד? מי מפריע לו להישאר במקום אחד? מי גירש אותו? אומר הקו'ניצער מגיד שהוא הכניס בו כאלה מיני פחדים ועצבנויות ואי רוגע ואי שקט שמעצמו, מפה הוא הלך לשם, משם הוא הלך למקום שלישי, הוא לא מצא לעצמו מנוחה בשום מקום לא בגלל סיבה חיצונית, אלא בפנים הנפש שלו לא היתה רגועה. אם הוא היה דבוק בה' כמו שהיה לפני החטא לא היה לו את הבעיה, 'בכל דרכיך דעהו', איפה שהוא נמצא מתי שהוא נמצא הוא מחובר, דעהו זה לשון חיבור כתוב, ואדם ידע, 'בכל דרכיך' איפה שאתה לא נמצא, בכל מצב, בכל דרך, בכל סיטואציה, 'דעהו' אתה מחובר למישהו למעלה, אל תתן לנתק אותך, אל תתן לחטאים שלך לרגשות שלך לנתק אותך, אתה כן מחובר ואתה כן שייך.

צדיקים הסבירו, קין אמר לרבונו של עולם אתה אומר לי נע ונד 'והיה כל מוצאי יהרגנו', כל המוצאות אותי, כל האירועים שיקרו אתי, ימוטטו אותי, לא יתנו לי אפשרות להיות, אז ה' נתן לו 'וישם ה' לקין אות לבלתי הכות אותו כל מוצאו', שלא יהיה מצב שכל האירועים שמתרחשים אצלו ימוטטו אותו, יכו אותו, יכניעו אותו, יפרקו אותו. אני אמרתי פעם, הבעל הטורים על הפסוק הזה מביא מסורה, כתוב פעמיים בתנ"ך **מוצאי**, פעם אחת אצל קין שהוא חשש 'והיה כל מוצאי יהרגנו', פעם אחרת שלמה המלך אומר 'כי מוצאי מצא חיים', מי שמוצא את התורה מצא חיים. הם שני הקצוות, יש קין שהוא נע ונד, הוא מלא עם עצבנות עם רגשות עם פחדים עם דמיונות, ויש את הפתרון 'מוצאי מצא חיים' תחזיק את עצמך בתורה, במה שהתורה מלמדת אותך, במה שאתה צריך באמת להיות, מה שרוצים מיהודי, מה שנדרש מיהודי, מה שיהודי צריך לעשות, אז לא יהיה לך את הבעיה, אז אין 'כל מוצאי יהרגנו', אז אתה לא מפחד במה שקורה, יש לך במה לבטוח, יש לך במה להאמין.

היחס הנכון בין חובת השתדלות לאמונה וביטחון

זה לא סותר השתדלות, אדם שואל האם צריכים לעשות השתדלויות, להיכנס למקום מוגן או בדברים אחרים, מה שצריכים לעשות השתדלות לפי המקובל לפי מה שנוהגים במצבים מסוימים - עושים, אבל גם כשמשתדלים, אם זה בפרנסה אם זה ברפואה אם זה בשידוכים אם זה בכל דבר בעולם, אנחנו זוכרים בעצם שיש מי שמנווט רק נגזר עלינו מאז החטא של אדם הראשון להשתדל, אני עושה את ההשתדלויות שלי אבל אני לא בוטח בהם, אני לא תולה בהם, אני עושה את זה כי חייבו אותי לעשות, חייבו אותי

'דבר אמת' – להצטרפות לקבלת הנעשה הנשמע והנראה בקהילת רבינו ראש הישיבה מגור שליט"א:

de422144@gmail.com

להתנהג בהתנהגות מסוימת, אבל הבטחון הרוע שלי הוא ברבונ של עולם, באמונה, זה לא סותר, זה שני מצבים. וזה צריכים להסביר לילדים או למשפחה או לכל אחד אחר, יש מי שמשגיח, יש מי ששומר, והוא ציוה אותנו גם להשתדל, אני עושה את ההשתדלויות שאני עושה בכל דבר, לא בדברים שאסור לעשות, לא בדברים קיצוניים, בדברים שמקובלים במצב הזה.

שותפות בצער כלל ישראל

אני קצת מתבייש לדבר על זה, אבל היו ששאלו, שלחו לי פקסים ושאלות, איך להרגיש כשיש פה שמחות, אנשים קבעו פה חתונות או שמחות אחרות ומכח הנסיבות מוגבל מספר המשתתפים, כן אפשר לקיים, כל הסיפורים שסביב. בקורונה זאת היתה שאלה במקומה, איך להתמודד עם למשל חתונה שמתכננים מצפים לה, בשביל החתן והכלה זה חד פעמי, זה אירוע חד פעמי בחיים, וזה מצומצם, כל הבעיות שנוצרות. אבל עכשיו? שיש אנשים שאיבדו את הבית שלהם, מאות, איבדו את הבית, איבדו את הקרובים, או שיותר גרוע שהקרובים בשבי הם לא יודעים אפילו איפה הם נמצאים, אדם צריך להתלונן? אדם יכול להעז להתלונן על זה שלקחו לו משהו? צריכים להתבייש לשאול את השאלה הזאת, זאת לא שאלה בכלל, לשמוח במה שיש, אז אין אנחנו והם, הם זה איזה משהו אחר, זה כלל ישראל! יש ערבות של כל אחד לכולם, וכשמכים משהו, איבר, כל הגוף כואב, אז מה השאלה מה איך להתמודד עם הדבר, הראש לא צריך להיות בכלל פנוי לכזו סוג שאלה.

להתחזק בעיקר ולא בטפל

אמרתי עוד מסורה שכתוב בבעל הטורים, כתוב פעמיים צועקים, פעם אחת ה' אמר לקין בפרשה של שבוע שעבר 'דמי אחיך צועקים אלי מן האדמה', ופעם שניה אמר פרעה על היהודים 'נרפים המה נרפים על כן הם צועקים' לאמר נלכה נזבחה לה', אפשר להגיד בדרך דרש על המצב פה, דמי אחיך צועקים מבינים שצריכים לעשות משהו מי יודע מה קורה כל יום שומעים סיפורים פה נפגע שם נפגע, דברים בכזה היקף, בהיקף כזה בכמות כזאת בפתאומיות כזאת ברוע כזה, 'דמי אחיך צועקים', אז אנשים לפעמים מתחזקים בטפל, לא להיות 'נרפים אתם נרפים על כן אתם צועקים' לאמר נלכה נזבחה', זה חשוב להתחזק בפרטים, צריך להתחזק בפרטים, אבל הרבה יותר חשוב לא להתעצל במחשבה בהכרה מה באמת רוצים ממני, רוצים ממני שאני יבין שהעולם הזה הוא עולם זמני, והלואי שכולם יחיו עד מאה ועשרים שנה אבל זה זמניות, וצריכים להתחבר לרבונ של עולם, ובתפלה אפשר להתחבר, וזאת תפלה לעני אמתית, לא צריכים להיות עני בנכסים, עני נקרא מי שאין לו כלום, הוא מבין שהרבונ של עולם הוא זה שעוטף אותו הוא זה ששומר אותו, זה חיבור, תפלה זה לשון חיבור, זה חיבור אמיתי, אמונה אמתית, לחיות עם אמונה, להפנים אותה, שזה ישאר אחר כך. זה לא פשוט, אבל בכל אופן להפנים, לא אמונה מן השפה ולחוץ של מלמול סגולה, וכמובן להתרומם קצת מהעולם, להתרחק מהרע, להרבות באהבת רעים, כל הדברים הטובים, אבל שיבוא מבפנים, לא מתוך שעושים איזה סגולה, אומרים שלש פעמים ויהי נועם או ארבע פעמים משהו אחר או נוסעים לפה או עושים אירוע של סגולה אחר, הכל טוב והכל יפה, צריך בבסיס, בקשר, מה הוא רוצה מאתנו, הוא רוצה את ההתחברות, לא נלכה נזבחה, נלך נעבוד נעשה זבחים, נרגיש בפנים פה עכשיו, איפה שאתה, נרגיש את הקשר עם הרבונ של עולם.

הקב"ה יגן על בניו אוהביו ויפר עצת האויבים

אנחנו מבקשים מהרבונ של עולם, כתוב בתהלים 'שובנו אלקי ישענו והפר כעסך עמנו', מה זה הפר כעסך עמנו? מעמנו? צריך לומר מאתנו, מה זה עמנו? אמר הבן של הרבי ר' בונים פרשיסחא, ר' אברהם משה מפרשיסחא, יש מלך גדול והוא כועס לפעמים, אף אחד לא מעיז לרצות אותו, המלך יכול בהינף קולמוס לעשות מי יודע מה, למי שיעלה את רוגזו, מה עושים, מביאים את הבן הקטן הבן היחיד של המלך ומעבירים אותו לפני המלך, לא צריך יותר, המלך רואה את הבן הקטן הוא נרגע, כביכול אומרים לרבונ של עולם, יכול להיות שיש סיבות לכעוס, אבל 'הפר כעסך עמנו' אתנו, אנחנו בנך יחידיך ישראל, אנחנו הרי הבנים היחידים שלך, אתה בחרת בנו ואתה יודע מה שבחרת.

ואנחנו מאמינים שהרבונ של עולם - 'שוב חרון אפך מעירך ומארצך ומנחלתך', הם האויבים יכולים לעשות מה שהם מתכננים, איך אומרים בסליחות 'אלה ברצחנימו ואלה בנצחנימו', ואפשר להוסיף ואלה ברחפנימו, כל אחד בדבריו, ואנחנו מאמינים בפסוק 'כצפרים עפות כן יגן ה' צבאות', 'דבר אמת' - להצטרפות לקבלת הנעשה הנשמע והנראה בקהילת רבינו ראש הישיבה מגור שליט"א:

de422144@gmail.com

לכם יש רחפנים, לכם יש כאלה דברים, לנו יש 'כצפרים עפות כן יגן ה' צבאות', וה' יעזור 'כן תגן
על עמך ישראל בשלומך', שיהיה שלום ורוגע בארץ, ונשמע רק בשורות טובות.